

Nr 128

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1958 och 1959 vid dess tionde ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 20 mars 1959.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1958 och 1959 vid dess tionde ordinarie möte fattade beslut.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas en redogörelse för de viktigaste av rådgivande församlingens rekommendationer och resolutioner. I likhet med föregående år har det befunnits lämpligt och önskvärt, att Kungl. Maj:t genom proposition underställer riksdagen dessa texter för yttrande.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärendena hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 mars 1959.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÅNG, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför ministern för utrikes ärendena följande.

Det tionde ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg den 28 april—3 maj och 10—17 oktober 1958 samt den 19—22 januari 1959.

Av de sammanlagt trettiofem rekommendationer, som antogs vid mötet, har de åtta i det följande refererade ansetts vara av den vikt, att de på sedvanligt sätt bör underställas riksdagen. I anslutning härtil har även redovisats vissa resolutioner, som nära ansluter sig till dessa rekommendationer.

Texterna till de ifrågavarande rekommendationerna och resolutionerna ävensom korta referat av övriga vid mötet antagna rekommendationer torde såsom bilaga litt. A få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendation 184 om läget i Central- och Östeuropa

Rekommendation 184 antogs enhälligt vid oktobersessionen på grundval av en rapport från utskottet för icke representerade nationer. Församlingen föreslår däri att medlemsstaterna skall underteckna en högtidlig deklARATION, i vilken skulle fastslås att det fria Europa icke har och aldrig har haft någon önskan att påtvinga folken i Central- och Östeuropa något visst system utan endast är angeläget att folken där själva skall ha rätt att bestämma över sin samhällsform. Andra regeringar inom den fria världen skulle inbjudas att ansluta sig till deklARATIONEN.

Rekommendationen behandlades vid sextiofjärde mötet med ministrarnas ställföreträdare den 17—20 november. Ställföreträdarekommittén beslöt fästa regeringarnas uppmärksamhet vid rekommendationen och utskottsrapporten. Man beslöt vidare att rekommendationen skulle stå kvar på kommitténs dagordning. Samtidigt som kommittén erkände vikten av de i rekommendationen uttalade principerna förklarade den sig dock anse att det icke vore lämpligt ur politisk synpunkt att för ögonblicket vidtaga några åtgärder med anledning därav.

Från svensk sida erinrades om den tidigare tillkännagivna svenska principuppfattningen, enligt vilken församlingen borde visa återhållsamhet i

fråga om att taga sina utrikespolitiska debatter till utgångspunkt för att rikta direkta rekommendationer i storpolitiska frågor till ministerkommittén. Den svenske representanten avstod beträffande de refererade besluten.

Resolution 153 om läget i Sovjet-zonen i Tyskland

Resolution 153 antogs enhälligt vid oktobersessionen. I densamma hänvisar församlingen till det ökade trycket i ifrågavarande område och ger uttryck för sin solidaritet och sympati samt understryker befolkningens rätt att fritt få bestämma sin politiska framtid.

Resolution 155 om Berlinproblemet

Resolution 155 antogs enhälligt vid församlingens januarsession. Efter att ha givit uttryck för sin djupa oro för Berlinproblemet allvar uttalar församlingen, att befolkningens i Väst-Berlin frihet icke skulle kunna säkerställas om staden bleve isolerad, och att västmakterna därför hade rätt att, till uppfyllelse av givna löften, enhälligt och bestämt förkasta de sovjetiska förslagen rörande stadens ställning. Församlingen förklarar sig vidare anse att det är västmakternas plikt att snarast ingå i förhandlingar med Sovjetunionen om det tyska problemet i dess helhet för att, samtidigt som Väst-Berlins rättigheter säkerställs, öppna vägen för en godtagbar överenskommelse, som tar hänsyn till alla berörda staters säkerhetsbehov.

Inför omröstningen om resolutionen avgav herr Elmgren (s) följande röstförklaring: »Inledningsvis skulle jag vilja säga, att jag anser att vår församling har handlat klokt, då den denna gång koncentrerat sin uppmärksamhet på ett viktigt politiskt problem i stället för att splittra sitt arbete på en vid utblick över alla de större världspolitiska frågorna. Den resolution som nu föreligger såsom resultat av politiska utskottets diskussioner är viktig, och jag ämnar rösta för den. Jag förstår att mina svenska kolleger ämnar göra sammaledes. Texten tillfredsställer mig måhända icke helt i alla dess detaljer, men jag ämnar icke på detta stadium föreslå någon ändring.»

Resolution 161 om flyktingarna från Sovjet-zonen i Tyskland

Resolution 161 antogs likaledes enhälligt vid församlingens januarsession på grundval av ett förslag från utskottet för befolknings- och flyktingfrågor. I resolutionen ger församlingen uttryck för sin sympati och solidaritet med flyktingarna och de västtyska myndigheterna och uttrycker övertygelsen att flyktingproblemet nära sammanhänger med frågan om en lösning av Tysklandsproblemet, och att det därför bör vara en angelägenhet som angår hela Europa.

Rekommendation 158 om bistånd till mindre utvecklade områden och rekommendation 159 om Afrikas utveckling

Rekommendation 158 antogs vid april-maj sessionen med 75 ja-röster, 1 nej-röst och 6 nedlagda. För rekommendationen röstade herrar Elmgren

(s), Heckscher (h), Regnéll (h) [som ersatte Hedlund (cp)], De Geer (fp) och Sundström (s). I densamma föreslås att de europeiska länderna skall samordna och intensiviera sin biståndsverksamhet till de underutvecklade områdena. Ett särskilt »europeiskt kontor för tekniskt bistånd» skulle tillskapas och en »studiekonferens» sammankallas för att påverka den allmänna opinionen i saken.

Förslagen behandlas i ministerkommittén.

Rekommendation 159 antogs, likaledes vid april-maj sessionen, med 73 ja-röster och 5 nedlagda. För rekommendationen röstade herrar Elmgren (s), Heckscher (h), Regnéll (h) [som ersatte Hedlund (cp)], De Geer (fp) och Sundström (s). I densamma föreslås att Europarådets medlemsstater tillsammans med berörda afrikanska länder skall göra en gemensam ansträngning i syfte att påskynda Afrikas utveckling. En europeisk-afrikansk konferens skulle sammankallas med uppgift att utarbeta en »investeringsstatut» samt uppgöra förslag till en »garanti- och biståndsfond».

Förslagen behandlas i ministerkommittén.

Rekommendation 160 om politiska, ekonomiska och sociala synpunkter på frihandelsområdet, rekommendation 186 om en »Europeisk ekonomisk association» (frihandelsområdet), resolution 156 med svar på europeiska parlamentariska församlingens första rapport till rådgivande församlingen och resolution 158 med svar på första allmänna rapporten från Europeiska ekonomiska unionens (EEC:s) kommission

Rekommendation 160 antogs vid april-maj sessionen, således vid en tidpunkt då de sex EEC-staterna ännu icke framlagt sitt förslag till associationsavtal. Den godkändes med 71 ja-röster och 3 nedlagda. För rekommendationen röstade herrar I. Andersson (s) [som ersatte Ohlin (fp)], Bengtsson (s), Elmgren (s), Heckscher (h), Regnéll (h) [som ersatte Hedlund (cp)] och Sundström (s).

I densamma rekommenderades att de fortsatta förhandlingarna om frihandelsområdet skulle föras med utgångspunkt från att åtminstone ett multilateralt ramfördrag skulle kunna slutas före år 1959. Såsom huvudprincip borde gälla att deltagarländernas ekonomiska politik skulle harmoniseras, antingen omedelbart eller successivt. Man borde vidare energiskt sträva efter så stor samtidighet i uppbyggandet av frihandelsområdet och den gemensamma marknaden som vore förenlig med medlemsstaternas vitala ekonomiska intressen.

Rekommendation 186 antogs vid oktobersessionen med 87 ja-röster, 2 nej-röster och 1 nedlagd. För densamma röstade herrar I. Andersson (s), Elmgren (s), Heckscher (h), T. Andersson (cp) och Regnéll (h) [som ersatte Ohlin (fp)].

I rekommendationen betonades — inför den förutsedda särskilt betydelsefulla fasen i förhandlingarna inom OEEC:s interministeriella kommitté — ånyo den trängande nödvändigheten av att söka få till stånd åtminstone

ett ramfördrag, och framhölls att allmänna opinionen i Europa syntes ha ägnat otillräcklig uppmärksamhet åt följderna av ett misslyckande, såväl i ekonomiskt som politiskt avseende. Vidare rekommenderades att ett frihandelsfördrag skulle stå öppet för utomstående länder, särskilt medlemmarna av det brittiska samväldet och OEEC-ländernas utomeuropeiska områden.

Vid januarisessionen — då alltså förhandlingarna i frihandelsfrågan ajournerats — avstod församlingen under hänvisning till frågans läge från att söka framlägga några konkreta rekommendationer i ämnet. Den hade dock tillfälle att ge uttryck för vissa allmänna synpunkter i frågan i sina svar på rapporterna från EEC:s parlamentariska församling och kommission, resolutionerna 156 respektive 158.

I den förstnämnda resolutionen, som antogs enhälligt, förklarade sig församlingen sålunda bl. a. välkomna att europeiska parlamentariska församlingen i sin rapport gör upprepade hänvisningar till sextatsgruppens öppna karaktär och sade sig hoppas, att denna församling skulle ge allt stöd åt ansträngningarna att få till stånd en europeisk ekonomisk association.

I resolution 158, som likaledes antogs enhälligt, välkomnade församlingen uttalandet i kommissionsrapporten att man ämnar sträva efter att undvika att isolera unionen och i stället söka inlemma den mera fullständigt i världsekonomin och uttryckte sin förhoppning att denna princip skulle bli vägledande, då unionens yttre tullar fastställes närmare.

Rekommendation 160 upptogs till behandling av ministrarnas ställföreträdare vid kommitténs sextioförsta och sextiotredje möten i resp. juni och september 1958. Man beslöt därvid överlämna densamma till OEEC men förbehöll sig att själv pröva de politiska och institutionella synpunkter som framföres under punkterna 16, 17 och 18. Vidare reserverade sig kommittén beträffande församlingens hänvisning under punkt 17 (b) till att församlingen skulle vara »det organ som utövar politisk kontroll över OEEC:s verksamhet». Förslaget under punkt 32, att den inom Kol- och stålunionen tillkomna konventionen rörande social trygghet för migrerande arbetare skulle utsträckas till övriga medlemsstater, överlämnades till särskild expertundersökning.

Rekommendation 186 behandlades av ställföreträdarna under förberedelserna till tjugotredje ministerkommittémötet den 15 december 1958, och på dessas förslag antog kommittén en resolution (nr 25), vari betonas den trängande nödvändigheten av att samarbetet mellan samtliga medlemsregeringar i OEEC vidmakthålles och utvecklas i syfte att säkra en harmonisk utveckling av de ekonomiska förbindelserna dem emellan. Vidare bekräftar ministerkommittén medlemsregeringarnas beslutsamhet att få till stånd en multilateral association mellan Europeiska ekonomiska unionen och OEEC:s övriga medlemsstater. Resolutionen översändes omedelbart till OEEC:s råd.

Rekommendation 187 om första rapporten från Europeiska atomenergiorganet inom OEEC till rådgivande församlingen och resolution 159 med svar på första allmänna rapporten från Europeiska atomenergiunionens (Euratoms) kommission

I rekommendation 187, som antogs enhälligt vid oktobersessionen, föreslås bl. a. att man i nära kontakt med Internationella atomenergiorganet skall söka underlätta uppsättandet av ett världsomfattande system för säkerhetskontroll.

Rekommendationen har överlämnats till OEEC, utom i vad avser förslaget i punkt 17 rörande förbindelserna mellan Europarådet och Euratom, vilken fråga är föremål för diskussioner mellan Europarådets sekretariat och Euratoms kommission.

I resolution 159, som antogs enhälligt vid januarisessionen, hemställer församlingen bl. a. att Euratoms kommission tillsammans med sina fördragspartners inom OEEC:s atomenergiorgan (ENEA) föranstaltar om en vittsyftande utredning av möjligheterna att associera dessa individuellt eller kollektivt med begränsade Euratomprojekt, särskilt i fråga om forskning och utbildning.

Rekommendation 176 om likvärdighet av lantbruksexamina

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid oktobersessionen, hänvisas till önskvärdheten av att främja utbyte av lantbrukstekniker mellan medlemsstaterna, och föreslås att en konvention ingås om likvärdighet av examina från anstalter för lantbruksundervisning, i synnerhet i vad avser ekonomisk och vetenskaplig forskning. Vidare föreslås att man skall pröva möjligheterna att ge innehavare av lantbruksexamen från en medlemsstat rätt att utöva yrket inom annan medlemsstat.

Rekommendationen har av ministrarnas ställföreträdare överlämnats till kulturexpertkommittén för yttrande.

Rekommendation 189 om tredje rapporten från Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid januarisessionen, föreslås att ministerkommittén skall godkänna vissa förslag till åtgärder för yrkesutbildningens främjande, som framlagts av Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor. Sålunda föreslås bl. a. särskilda åtgärder till stöd för yrkesutbildningen av arbetare, som ämnar taga arbetsanställning utomlands.

Rekommendationen kommer närmast att behandlas av ministrarnas ställföreträdare.

Departementschefen

De ekonomiska integrationsfrågorna har under året ägnats allt större uppmärksamhet under församlingens debatter. I de refererade rekommendationerna 160 och 186 och även i de till vissa sexstatsorgan riktade resolutionerna 156 och 158 har församlingen understrukit nödvändigheten av att en överenskommelse i frihandelsfrågan kommer till stånd och antytt sin ståndpunkt till vissa viktigare förhandlingsproblem. I synnerhet sedan sexstatsmarknadens parlamentariska församling nu trätt i verksamhet, får det anses vara värdefullt att man i Europarådets församling har ett gemensamt debattforum, där även parlamentariker från de utanför sexstatsgruppen stående länderna kan framlägga sina synpunkter på de ekonomiska integrationsfrågorna. Även de tillfällen till inofficiella meningsutbyten och kontakter som uppkommer i församlingen och dess utskott torde på ett värdefullt sätt bidra till att öka den parlamentariska opinionens förtrogenhet med dessa problem och den ömsesidiga förståelsen för de olika ländernas synpunkter och svårigheter. Det kan hävdas, att den rådgivande församlingen, trots skillnaderna i medlemskap, i viss utsträckning fullgör den uppgift, som skulle tillkomma en till OEEC knuten parlamentarisk församling.

Den rådgivande församlingen har även ägnat några debatter åt allmänpolitiska problem, men den har till skillnad från tidigare år icke kommit att antaga några till ministerkommittén riktade rekommendationer i sådana ämnen. Ett undantag utgör rekommendation 184 om läget i Central- och Östeuropa. I form av resolutioner (nr 153, 155 och 161) har församlingen däremot vid olika tillfällen givit uttryck åt sina åsikter i vissa aktuella politiska problem, bl. a. i Berlinfrågan. De under tidigare möten avhandlade planerna syftande till att åstadkomma en gemensam europeisk utrikespolitik har under det här behandlade mötet diskuterats i den av församlingen tillsatta »särskilda gruppen» (jfr prop. 129/1958 s. 6). En av gruppen framlagd rapport har även diskuterats i församlingen men icke föranlett denna att framställa några förslag i ämnet till ministerkommittén.

Det kan med tillfredsställelse konstateras, att församlingens verksamhet på det politiska området sålunda under det gångna mötet i stort sett erhållit en inriktning som jämfört med de närmast föregående åren synes bättre överensstämma med den roll, som bör tillkomma Europarådet enligt dess stadga. Det är uppenbart — och jag hänvisar på den punkten till vad jag anfört i motsvarande tidigare propositioner — att rådets möjligheter att fullgöra den betydelsefulla uppgiften att vara ett organ för samarbete mellan medlemsländerna på ekonomiska, sociala, kulturella och andra områden är beroende av att man undviker att identifiera detsamma med existerande militära säkerhetsarrangemang, som endast omfattar en del av kontinenten. Därutöver skulle ett indragande av Europarådet i de storpolitiska motsättningarna omintetgöra de möjligheter som i en framtid skulle kunna uppkomma att använda rådet som en ram för olika former av samarbete omfattande även länder, som nu står utanför organisationen.

Beträffande rekommendation 158 må anmärkas att de föreslagna åtgärderna för att på det rent europeiska planet samordna biståndet till de mindre utvecklade områdena i världen — bl. a. genom inrättande av ett särskilt »europeiskt kontor» — synes medföra risk för överorganisation utan några egentliga fördelar för biståndsverksamheten. Tanken på att söka få till stånd en förbättrad samordning av de olika ländernas biståndsverksamhet, såväl inbördes som i förhållande till existerande multilaterala program, torde dock vara värd att närmare undersökas. Vad angår rekommendation 159 om Afrikas utveckling, synes det tveksamt om erforderliga politiska och ekonomiska förutsättningar finnes för åtgärder av föreslagen art och omfattning.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling år 1958 och 1959 vid dess tionde ordinarie möte fattade beslut.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Lorentzon

Vid rådgivande församlingens tionde ordinarie möte antagna rekommendationer

(I propositionens text särskilt behandlade rekommendationer återges i fullständig översättning, övriga endast i kort sammanfattning.)

SESSIONEN 28 APRIL—3 MAJ 1958

Rekommendation 158

om bistånd till mindre utvecklade områden

1. Församlingen,

2. som erinrar om att olikheter i utvecklingsgrad nationerna emellan under alla tider och i alla världsdelar varit en källa till konflikter samt en materiell och moralisk belastning för det mänskliga samfundet;

3. som erinrar om att dessa skillnader mellan nationerna i vår egen tidsålder ständigt har fördjupats genom å ena sidan industrinationernas snabba utveckling samt å andra sidan de ökade behoven i de självständiga asiatiska och afrikanska staterna;

4. som erinrar om att klyftan mellan de mera utvecklade och de mindre utvecklade länderna alltjämt fortsätter att vidgas;

5. som erinrar om att de tätast befolkade av dessa sistnämnda länder i många fall har den lägsta levnadsstandard och är mest utsatta för sociala och politiska upplösningstendenser;

6. som anser att för Europa biståndet till de mindre utvecklade länderna icke endast är en plikt mot mänskligheten utan även en garanti för världsdelens ekonomiska framtid och en åtgärd till försvar för dess politiska frihet;

7. som anser att det är av vital betydelse att den västliga världen och de mindre utvecklade länderna föres närmare varandra på grundval av ömsesidigt förtroende, bistånd och respekt, och som vidare anser att Västerens nationer måste vara beredda att göra en mycket större ansträngning för att höja levnadsstandard i i dessa länder;

8. som hänvisar till att ministerkommittén i sin resolution 57 (12) den 29 april 1957 »tillkännagav sin beslutsamhet att bistå de underutvecklade områdena såväl inom som utom Europa»;

9. som tagit del av politiska utskottets rapport (dok. 800);

10. som uppmärksammar:

11. att europeiska stater gemensamt arbetar på ett organiserat ekonomiskt bistånd till de mest behövande områdena inom Europa;

12. att vissa europeiska länder på olika sätt redan givit ett omfattande bistånd till de mindre utvecklade områdena i världen, och att fördraget om tillskapande av Europeiska ekonomiska unionen innehåller bestämmelser om en fond på 581 miljoner dollar för social och ekonomisk utveckling i medlemsländernas transoceaniska områden;

13. att Storbritannien och andra medlemmar av samväldet lämnar bistånd till de självständiga stater som deltagit i Colombo-planen för samfäll ekonomisk utveckling i Syd- och Sydöst-Asien;

14. att Europa städse har lämnat sitt stöd för projekt och organisationer som tillkommit inom Förenta Nationerna för att internationalisera biståndet till de mindre utvecklade länderna, speciellt den särskilda fonden, som skall upprättas den 1 januari 1959 i avvaktan på att SUNFED, som man så bestämt önskat, skall komma till stånd,

15. rekommenderar Europarådets ministerkommitté och OEEC:s ministerråd:

16. att en europeisk politik utarbetas och genomföres syftande till ett samfällt, systematiskt, kontinuerligt och bättre samordnat bistånd till stöd för de mindre utvecklade ländernas framåtskridande i tekniskt, socialt och ekonomiskt avseende, i synnerhet de länder där samarbete med regeringarna kan medföra ömsesidiga fördelar — såväl omedelbart som på längre sikt — på det sociala, ekonomiska och politiska området;

17. att denna gemensamma europeiska biståndspolitik grundas på en nära samordning mellan bilaterala och multilaterala hjälpprogram (särskilt den i Rom-fördraget förutsedda investeringsfonden), mellan ifrågavarande program och Förenta Nationernas och dess specialorganisationers verksamhet för tekniskt bistånd och utveckling, samt även mellan de statliga projekten och de privata bidragen på samma område;

18. att ett organ tillskapas för att göra utredningar, bedriva informationsverksamhet och tjäna som sambandsorgan mellan Europarådets medlemsstater och samtliga de mindre utvecklade länderna, vare sig dessa mottager hjälp eller icke; detta organ eller »Europeiska kontoret för bistånd till de mindre utvecklade länderna» kunde utformas såsom en särskild gemensam avdelning av OEEC och Europarådet, som skulle ha direkta förbindelser till de berörda ländernas regeringsdepartement och regelbundet rapportera till församlingen om verksamhetens fortskridande;

19. att en studiekonferens anordnas på Europarådets initiativ, till vilken alla i ämnet kompetenta personligheter skulle inbjudas; konferensen skulle syfta till att väcka den allmänna opinionen till insikt om den absoluta nödvändigheten av att göra en organiserad ansträngning för intensifiering av biståndsverksamheten i syfte att undvika de faror för världen som ligger i de allt större olikheterna mellan olika nationers levnadsstandard;

20. att ett svar på denna rekommendation tillställs församlingen i tid för dess höstsession 1958, samt att om det förslag som framställs under punkt 18 icke befinnes antagbart, i stället alternativa förslag framlägges och delges församlingen för behandling i dess politiska utskott.

Rekommendation 159

om Afrikas utveckling

Församlingen,
som hänvisar till sin rekommendation 26, känd såsom Strasbourg-planen;
som hänvisar till sin rekommendation 61 om den särskilda rapporten rörande Strasbourg-planen från Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete;

som är övertygad om att medlemsländerna kan samarbeta mera aktivt för främjande av det ekonomiska och sociala framåtskridandet i de mindre utvecklade länderna;

som emellertid betonar att de ytterligare resurser som står till medlemsstaternas förfogande är begränsade, och att det därför är oundgängligen nödvändigt att eftersträva största möjliga effektivitet, särskilt genom att samordna ansträngningarna;

som är medveten om att effektiva ansträngningar redan göres eller planeras på multilateral eller traditionell bilateral basis, och som är medveten om nödvändigheten av att fortsätta dessa ansträngningar;

som icke desto mindre betonar att luckor och brister alltjämt existerar, vilka det för ögonblicket synes lättare att övervinna genom en samordnad regional aktion;

som ånyo betonar de principer som fastslogs i direktiv 105 rörande utarbetande av metoder att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i Afrika;

som tagit kännedom om rapporten från den studiegrupp för frågor rörande Afrikas utveckling som tillsatts med anledning av nämnda direktiv;

som ansluter sig till de förslag till åtgärder som framlagts i denna rapport;

som betonar att syftet med ifrågavarande förslag väsentligen är att komplettera de nuvarande projekten för bistånd till de mindre utvecklade länderna — i synnerhet inom ramen för Förenta Nationerna och Europeiska ekonomiska unionen — samt att öka dessas effektivitet, men däremot icke att ersätta dem;

som hänvisar till att dessa förslag i första hand kräver ett politiskt beslut,

rekommenderar ministerkommittén

1. att som grundprinciper antaga:

(a) en gemensam ansträngning av alla medlemsstater och alla berörda afrikanska länder till stöd för Afrikas ekonomiska utveckling och förbättrande av levnadsförhållandena för de afrikanska folken; och

(b) samarbete på jämställd fot mellan de länder som deltar i denna gemensamma ansträngning;

2. att på gemensamt initiativ av Europarådet, Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete och Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara sammankalla en konferens, vari alla medlemsländer i dessa organisationer samt alla intresserade afrikanska länder skulle deltaga på jämställd fot, med uppgift att söka på vägar att genomföra de förslag till åtgärder som framlägges i rapporten från studiegruppen för frågor rörande Afrikas utveckling, nämligen

(a) upprättande av en investeringsstatut;

(b) inrättande av en fond för garantier och finansiellt bistånd (eller eventuellt två skilda fonder);

(c) utvidgande av de europeiska ländernas tekniska bistånd, särskilt genom förmedling av Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara (CCTA), vars kompetensområde och resurser skulle utökas för att svara mot denna uppgift och

(d) vidtagande av lämpliga institutionella åtgärder för detta samarbete.

Rekommendation 160

om politiska, ekonomiska och sociala synpunkter på frihandelsområdet

1. Församlingen,

2. som noterar att fördraget om Europeiska ekonomiska unionen trätt i kraft den 1 januari 1958 och som dryftat dess politiska konsekvenser;

3. som erinrar om att den givit uttryck för övertygelsen att tillskapandet av ett frihandelsområde, innefattande Europeiska ekonomiska unionen, är en nödvändig förutsättning för utvecklingen mot en enad europeisk ekonomi (rekommendation 152 den 29 oktober 1957);

4. som noterar de framsteg som gjorts i OEEC:s interministeriella kommitté för frihandelsområdet, och att provisoriska lösningar redan synes ha uppnåtts på ett antal viktiga problem;

5. som noterar att man söker lösa problemen rörande handeln med jordbruks- och fiskeriprodukter på grundval av ett utkast till överenskommelse syftande till en utvidgning av ifrågavarande handel och en samordning av de berörda staternas politik, vilken överenskommelse skulle anknytas till en frihandelsområdeskonvention i enlighet med församlingens förslag i punkt 9 av rekommendation 152;

6. som uttrycker sin tillfredsställelse över att ministerkommittén delgivit OEEC:s råd församlingens synpunkter, framförda i rekommendation 152, och att de beaktats av interministeriella kommittén;

7. noterar att alternativa förslag, syftande till en totallösning av problemet om anknytning till den gemensamma marknaden av sådana stater som icke är medlemmar i Europeiska ekonomiska unionen, nyligen framlagts av franska regeringen och f. n. diskuteras inom EEC; och även att förslag framställt av den italienska regeringen i syfte att minska svårigheterna rörande snedvridning av handeln;

8. som hänvisar till att församlingen, trots avsaknaden av detaljerad kännedom om dessa förslag, dock har tillräckliga upplysningar därom för att den skall kunna framlägga sina allmänna synpunkter på de problem som föranlett förslagen;

9. som tror:

10. att frihandelsområdet icke till själva sin natur medför en så allvarlig brist på balans mellan medlemsstaternas rättigheter och förpliktelser att det skulle vara ekonomiskt farligt eller äventyrligt för någon medlemsstat att delta, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtagas och tillräckliga tidsmarginaler står till förfogande för att minska verkningarna av en eventuell brist på balans;

11. att problemet att harmonisera de sociala avgifter och andra faktorer som påverkar kostnader och priser för varor vilka ingår i handelsutbytet inom ett frihandelsområde trots de därmed förenade svårigheterna icke synes böra anses vara olösligt;

12. att en undersökning av de närbesläktade problemen om ursprungsregler och snedvridning av handeln utvisar, att dessa komplikationer icke kommer att uppträda i en akut form omedelbart, och att det borde vara möjligt att gradvis komma fram till lösningar allt eftersom problemen uppstår;

13. att särskilda åtgärder bleve nödvändiga för de ekonomiskt mindre utvecklade länderna,

14. rekommenderar ministerkommittén att enträget uppmana OEEC:s råd att:

PÅ DET POLITISKA OMRÅDET:

15. göra alla ansträngningar för att före årets slut åtminstone ett ramförslag skall kunna ingås, som på multilateral grundval förbinder alla övriga medlemmar i OEEC med Europeiska ekonomiska unionen; detta ramfördrag skulle innehålla riktlinjer för ifrågakommande konventioner och grunda sig på följande principer:

16. (a) Europeiska ekonomiska unionen måste bevara hela sin dynamik, vilken är ett oundgängligt led i stärkandet av det fria Europa;

(b) En spricka mellan Europeiska ekonomiska unionen och övriga medlemmar av Europarådet kan medföra tillkomsten av två ekonomiska grupperingar med alltmera motsatta intressen: en sådan motsättning skulle oundgängligen leda till även en politisk klyvning av det fria Europa;

17. (a) Varje överenskommelse mellan Europeiska ekonomiska unionen och de övriga medlemmarna av OEEC måste ingås inom den senare organisationens ram under fortsatt aktivt deltagande av representanter för Europeiska ekonomiska unionen;

(b) Under de fortsatta förhandlingarna om en sådan överenskommelse måste samråd ske med Europarådets rådgivande församling, såsom varande det organ som utövar politisk kontroll över OEEC:s verksamhet;

(c) Ledningen för frihandelsområdet skulle anförtros åt ett gemensamt organ — bestående av representanter för Europeiska ekonomiska unionen och OEEC — samt åt ett ministerråd;

18. Ett frihandelsområde måste, för att kunna åstadkomma verklig ekonomisk balans mellan OEEC:s medlemsstater, grunda sig på — antingen omedelbart eller successivt och inom en lämplig tidrymd — sådana åtgärder som syftar till konfrontering och harmonisering av de olika ländernas ekonomiska politik;

PÅ DET EKONOMISKA OMRÅDET:

19. söka lösa utestående problem i frihandelsförhandlingarna under hänsynstagande till olika länders eller ländergruppers legitima farhågor genom att närma sig problemen i en anda av kompromissvillighet och icke låta intressemotsättningar medföra en låsning i stela och doktrinära förhandlingspositioner;

20. strängt hålla i sikte det slutliga målet att knyta den gemensamma marknaden till övriga medlemsstater i OEEC genom en multilateral överenskommelse baserad på de grundläggande principerna om ömsesidighet och icke diskriminering, vilka fastslagits i 1948 års OEEC-konvention;

21. göra alla ansträngningar i syfte att uppnå den största möjliga samtidighet i uppbyggandet av frihandelsområdet och den gemensamma marknaden som går att förena med de vitala ekonomiska intressena för varje medlemsland och för de transoceaniska länder och territorier som anslutits till gemensamma marknaden samt de områden som är förenade med konstitutionella band med andra medlemsstater i OEEC;

22. påskynda utredningen beträffande den särbehandling som bör beviljas de ekonomiskt mindre utvecklade länderna i Europa, som är traditionella exportörer av lantbruksprodukter och som bör kunna saluföra dessa produkter med större lätthet och kontinuitet inom frihandelsområdet; och

ånyo fästa regeringarnas uppmärksamhet på vikten av de finansiella problem som de ekonomiskt mindre utvecklade länderna möter när det gäller att finna resurser för förverkligande av sina planer på ekonomisk expansion, för att dessa länder slutligen fullt ut skall kunna uppfylla alla förpliktelser inom ett frihandelsområde på jämställd fot med övriga parter;

23. skapa nödiga garantier för att det planerade europeiska ekonomiska systemet varken på kort eller på lång sikt oförmånligt påverkar handeln med de länder som sedan gammalt utgör marknader för europeiska varor.

24. Vidare, PÅ DET SOCIALA OMRÅDET, är församlingen,

25. övertygad om att de europeiska ländernas framåtskridande i ekonomiskt och socialt hänseende och deras folks välfärd är den grundläggande målsättning som bör eftersträvas i ett europeiskt frihandelsområde;

26. medveten om att det icke är uteslutet att tillkomsten av ett frihandelsområde och de åtgärder som vidtagas för dess genomförande kan få oförmånliga följder av temporär natur för vissa områden i Europa och för vissa befolkningsgrupper;

27. och hänvisar till att aktiva sociala åtgärder kan visa sig nödvändiga både för att uppnå den nämnda grundläggande målsättningen och för att skydda dem som temporärt kan bli utsatta för oförmånliga verkningar,

28. samt rekommenderar ministerkommittén

29. att fördraget om frihandelsområdet skall:

(a) klart fastslå att ett av dess grundläggande mål är att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i de deltagande länderna och att öka allas levnadsstandard;

(b) innehålla bestämmelser om upprätthållande av full sysselsättning;

(c) innehålla lämpliga föreskrifter om kollektiva åtgärder för de fall då vissa medlemsstater icke är i stånd att fullt ut skydda arbetarnas intressen inom industrigrenar som har känning av tillfälliga svårigheter med anledning av frihandelsområdets tillkomst;

(d) föreskriva åtgärder för insamlande och publicering av alla nödiga statistiska och andra relevanta uppgifter rörande de sociala förhållandena inom områdets alla delar, i syfte att samordna medlemsstaternas socialpolitik;

(e) föreskriva samråd med arbetare- och arbetsgivareorganisationer;

(f) föreskriva att fördragets sociala bestämmelser skall överses med lämpliga mellanrum;

30. att OEEC uppmuntras att ytterligare utveckla sina planer för liberalisering av arbetskraftens rörlighet;

31. att alla Europarådets medlemsstater uppmanas att ratificera den internationella arbetskonventionen nr 97 angående migrerande arbetare, de europeiska interimsoverenskommelserna om social trygghet och den europeiska bosättningskonventionen;

32. att den europeiska konventionen rörande social trygghet för migrerande arbetare, vilken undertecknades av medlemmarna i Kol- och stålunionen den 9 december 1957, utsträcks till alla medlemsstater i Europarådet;

33. att den europeiska sociala stadgan och den europeiska minimistandarden för social trygghet jämte protokoll, vilka nu är under utarbetande, så snart som möjligt färdigställas.

Rekommendation 161 om snar ratificering av internationella konventionen den 2 december 1949 rörande åtgärder mot vit slavhandel och mot utnyttjandet av annans prostitution
Ifrågakommande medlemsstater skulle snarast underteckna resp. ratificera konventionen.

Rekommendation 162 om konventionen rörande skydd för kulturminnesmärken i krig
Ifrågakommande medlemsstater skulle snarast underteckna resp. ratificera konventionen och det därtill anslutande protokollet.

Rekommendation 163 om internationella överenskommelsen den 22 november 1950 om import av material för undervisning samt för vetenskapliga och kulturella ändamål
Ifrågakommande medlemsstater skulle ratificera överenskommelsen eller i praktiken så långt möjligt tillämpa dess bestämmelser genom att avskaffa sådana hinder som omsättningsskatt eller höga post- och transportavgifter.

Rekommendation 164 om minskning av antalet fall av dubbelt medborgarskap
En expertkommitté skulle tillsättas med uppgift att utarbeta en europeisk konvention i ämnet.

- Rekommendation 165 om förenkling av gränsformaliteter
Olika förenklingsåtgärder skulle genomföras bland annat beträffande resedokument samt införseldokument för motorfordon.
- Rekommendation 166 om framställningar från internationella icke statliga organisationer för erhållande av konsultativ status »Europeiska kvinnounionen» samt »De judiska organisationernas konsultativa råd» skulle beviljas konsultativ status i kategori B.

SESSIONEN 10—17 OKTOBER 1958

- Rekommendation 167 om utnyttjandet av naturgasfyndigheterna i Norra Sahara
De närmast berörda europeiska och afrikanska regeringarna skulle inbjudas till överläggningar angående möjligheterna att i stor skala transportera och distribuera naturgas från Norra Sahara till Afrika och Europa.
- Rekommendation 168 om översändande till medlemsstaterna av ministerkommitténs beslut
Medlemsstaternas parlament skulle hållas underrättade om ministerkommitténs beslut.
- Rekommendation 169 om sjunde rapporten rörande Förenta Nationernas flyktingkommissaries verksamhet
Medlemsregeringarna skulle ge sitt fulla stöd åt flyktingkommissariens program för 1959.
- Rekommendation 170 om evakuering av europeiska flyktingar från Fjärran Östern
Medlemsregeringarna skulle till FN:s flyktingkommissaries förfogande ställa antingen transportplan eller penningmedel för att flyktingar av europeiskt ursprung skulle kunna evakueras från Hongkong.
- Rekommendation 171 om andra rapporten från Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor
Bl. a. skulle inom Europarådets ram sammankallas regelbundna europeiska arbets- och socialministermöten.
- Rekommendation 172 om sjätte rapporten rörande ICEM:s verksamhet
Medlemsregeringarna skulle ge allt möjligt stöd åt ICEM i dess biståndsverksamhet för nationella utvandrare och internationella flyktingar.
- Rekommendation 173 om krisen för den vetenskapliga forskningen i Europa
Ministerkommittén och OEEC:s råd skulle bl. a. vidtaga åtgärder för samordning av medlemsstaternas program för vetenskaplig forskning.
- Rekommendation 174 om representation för rådgivande församlingen i den europeiska kulturfondens styrelse
Tre församlingsmedlemmar skulle knytas till styrelsen.
- Rekommendation 175 om omedelbart upptagande av officiella förhandlingar mellan Europarådet och Europeiska kulturstiftelsen
Ett tillfälligt utskott, innefattande bl. a. församlingsrepresentanter, skulle tillsättas för att föra förhandlingar med Amsterdam-stiftelsen om visst samarbete.

Rekommendation 176

om likvärdighet av lantbruksexamina

Församlingen,

som är medveten om den allvarliga bristen i Europa på kvalificerade vetenskapsmän och tekniker, särskilt på lantbruksområdet;

som anser att en lämplig yrkesutbildning för lantbrukare och andra producenter av lantbruksprodukter är nödvändig för en effektiv livsmedelsproduktion;

som är övertygad om nödvändigheten av att främja utbytet av lantbruks-tekniker mellan Europarådets medlemsländer i syfte att utveckla det gemensamma kunnandet på detta område och därigenom förbättra lantbruks-utbildningen;

som hänvisar till de konventioner om likvärdighet av examina för tillträde till universitet samt likvärdighet av studietid vid universitet, vilka under-tecknats av Europarådets medlemsländer;

som mottagit framställningar från andra internationella organisationer med begäran att möjligheterna att sluta en europeisk konvention rörande likvärdighet av lantbruksexamina måtte undersökas,

föreslår ministerkommittén:

1. att en ny konvention ingås om likvärdighet av examina från anstalter för lantbruksundervisning, i synnerhet i vad avser ekonomisk och vetenskaplig forskning;

2. att en lämplig expertkommitté får i uppdrag att pröva frågan om att innehavare av lantbruksexamen från en medlemsstat skulle få rätt att utöva yrket inom annan medlemsstat;

3. att den expertkommitté, åt vilken undersökningen anförtros, instrueras att därvid beakta det arbete som utförts inom de organisationer som redan sysslat med dessa problem.

Rekommendation 177 om Europarådets arbetsformer

Sekretessen rörande omröstningar i ministerkommittén skulle uppmjukas och generalsekreteraren skulle överta ordförandeskapet i nämnda kommitté.

Rekommendation 178

om rationalisering av Europarådet (generalsekreterarens rapport, »Europas enhet — resultat och framtidsplaner»)

Ministerkommittén skulle ges möjlighet att fatta beslut av bindande karaktär, systemet med »partiella avtal» mellan ett begränsat antal medlemsländer skulle utvecklas, och samarbetet mellan ministerkommittén och församlingen skulle effektiviseras.

Rekommendation 179

om underhållsbidrag till barn

Medlemsstaterna skulle ansluta sig till Haagkonventionen om tillämplig lag beträffande underhållsbidrag till barn.

Rekommendation 180

om saluförande av boskap och kött

Överläggningar i ämnet skulle anordnas mellan berörda export- och importländer.

Rekommendation 181

om kontroll över mul- och klövsjukan

Ifrågakommande medlemsregeringar skulle ansluta sig till den internationella konventionen för förebyggande av mul- och klövssjuka samt till europeiska kommissionen för bekämpande av mul- och klövssjuka.

- Rekommendation 182 om produktion och saluförande av vin och sprit i Europa
En expertgrupp skulle tillsättas för att utarbeta en konvention innefattande gemensamma riktlinjer för produktion och saluförande samt för skydd av varubenämningar beträffande vin och sprit.
- Rekommendation 183 om tillsättande av europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna
Ifrågakommande medlemsstater skulle erkänna domstolens jurisdiktion enligt artikel 46 i konventionen.

Rekommendation 184
om läget i Central- och Östeuropa

- Församlingen,
som tagit kännedom om rapporterna från utskottet för icke representerade nationer;
som hänvisar till att den fortsatta förslavningen av folken i Central- och Östeuropa är ett problem som vitalt berör världens fria nationer;
som anser att läget i ett antal länder i Central- och Östeuropa utgör ett hot mot världsfreden;
som tror på nödvändigheten av att det demokratiska Europa ofta och klart tillkännager sin ståndpunkt så att missförstånd undvikas;
rekommenderar ministerkommittén:
(a) att Europarådets medlemsregeringar skyndsamt utfärdar en högtidlig deklARATION av innebörd att:
1. det fria Europa ånyo betonar att det icke har och aldrig har haft någon önskan att påtvinga folken i Öst- och Centraleuropa något visst politiskt, kulturellt eller ekonomiskt system;
2. det demokratiska Europa endast är angeläget att folken i Öst- och Centraleuropa, och enbart de själva, skall ha rätt att bestämma under vilken samhällsform de önskar leva;
3. intet hinder får ställas i vägen för att dessa folk skall kunna utöva denna bestämmanderätt;
(b) att andra regeringar inom hela den fria världen inbjudes att ansluta sig till denna deklARATION.

- Rekommendation 185 om andra rapporten från internationella civilståndskommissionen
Ifrågavarande medlemsstater skulle ansluta sig till »konventionen den 27 september 1956 om kostnadsfritt utfärdande av utdrag ur folkbokföringsregister och om befrielse från legaliseringsskyldighet beträffande sådant utdrag» och »konventionen den 26 september 1957 om utfärdande av vissa utdrag ur folkbokföringsregister för bruk utomlands».

Rekommendation 186
om en »Europeisk ekonomisk association» (frihandelsområdet)

I

1. Församlingen:

Frågans brådskande natur

2. tillkännager, inför mötet med interministeriella kommittén, sin uppfattning, att det nu är en brådskande nödvändighet att OEEC:s medlems-

stater gör alla ansträngningar för att uppnå enighet om åtminstone en ramöverenskommelse som förbinder OEEC:s alla övriga medlemsstater med Europeiska ekonomiska unionen på multilateral grundval och därigenom ger konkreta bevis för sin önskan att utvidga det europeiska ekonomiska samarbetet;

3. noterar med tillfredsställelse att europeiska parlamentariska församlingen den 27 juni 1958 antog en resolution, vari densamma (a) betonar nödvändigheten att tillse att fördragen om de tre europeiska unionerna genomförs i praktiken i full utsträckning och (b) godkänner principen om ett fördrag för en Europeisk ekonomisk association (frihandelsområdet), varigenom Europeiska ekonomiska unionen och Kol- och stålunionen associeras med de övriga OEEC-länderna, och uttrycker förhoppningen att förhandlingarna härom skall kunna föras till ett tillfredsställande resultat;

4. betonar ånyo sin övertygelse att med en förnyad manifestation av politisk beslutsamhet kommer intet av de tekniska problemen i själva verket att visa sig vara olösligt;

Följderna av ett misslyckande

5. ger uttryck för uppfattningen att den europeiska allmänna opinionen synes ha ägnat otillräcklig uppmärksamhet åt följderna — såväl på det ekonomiska som på det politiska planet — av ett misslyckande att nå överenskommelse, vilka i lika hög grad träffar medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska unionen som de övriga medlemsländerna i OEEC; samt anser vidare att dessa följder mycket väl kan väntas bli:

(a) på det ekonomiska området, att det ekonomiska samarbetet i Europa försvagas; att principen om lika behandling, vilken har utgjort grundvalen för OEEC:s ansträngningar att liberalisera den inomeuropeiska handeln, överges; att Europeiska betalningsunionens fortbestånd äventyras; samt att den nuvarande exporten från medlemsländerna i Europeiska ekonomiska unionen till de övriga europeiska länderna sättes i fara;

(b) på det politiska området, att allvarlig splittring uppstår i Västeuropa såsom ett resultat av den oundvikliga uppkomsten av åtminstone två grupper av länder med konkurrerande handelspolitik, vilket i sin tur skulle kunna försvaga det existerande politiska samarbetet och allvarligt minska hoppet om en ökad samordning av deras grundläggande politik;

Provisorisk överenskommelse

6. erinrar om att Europeiska ekonomiska unionens kommission föreslagit en »provisorisk» överenskommelse, enligt vilken samtliga OEEC-länder skulle för en tid av 18 månader från den 1 januari 1959 minska sina tullar samsammans med 10 % — m. a. o. samma tullminskningar som skall äga rum mellan unionens medlemsstater vid motsvarande datum — i syfte att medge ytterligare tid för att förhandlingarna skall kunna avslutas och ett avtal uppnås och samtidigt förhindra uppkomsten av tulldiskriminering under tiden;

7. anser att nyssnämnda förslag förtjänar att ingående prövas både för dess eget praktiska värde i det nuvarande läget och såsom ett uttryck för unionens goda vilja inför de svårigheter som de övriga medlemmarna inom OEEC befarar;

8. framhåller vikten av att man klart inser att syftet med ett sådant arrangemang vore att få till stånd en verklig enighet rörande de viktigaste av de omtvistade problemen, vilken skulle ta sig uttryck i att man snarast möjligt undertecknar ett fördrag;

9. Församlingen rekommenderar Europarådets ministerkommitté och OEEC:s råd att ta hänsyn till följande synpunkter, som församlingen anser vara av grundläggande vikt i det kommande fördraget:

Institutionella synpunkter

10. församlingen anser att den i sin egenskap av parlamentariskt organ är förpliktad att framlägga förslag för medlemsregeringarna om de principiella riktlinjerna för fördragets institutionella bestämmelser, samt att den borde beredas tillfälle att yttra sig rörande dessa bestämmelser, i synnerhet i vad avser associationens församling. Dessa bestämmelser borde grundas på följande principer:

(a) röstningsreglerna för det ministeriella organ, vilket har den slutliga bestämmanderätten, skulle icke utformas så att en minoritet av medlemsstater, som undertecknat fördraget, på ett senare stadium skulle kunna på obestämd tid förhåla dess genomförande;

(b) de befogenheter som tillerkännas associationens exekutiva organ skulle vara tillräckligt omfattande för att den självständigt och opartiskt skall kunna fylla sina uppgifter;

(c) associationen borde ha en parlamentarisk församling, vilken skulle vara Europarådets rådgivande församling;

(d) församlingen skulle ha tillräcklig kontrollrätt för att på konstruktivt sätt kunna samarbeta med det exekutiva organet;

(e) de av associationens medlemsstater som icke är medlemmar i Europarådet skulle ha rätt att med församlingens samtycke sända delegationer till denna på samma villkor som övriga medlemsstater;

11. och rekommenderar OEEC:s råd — med biträdande av det förslag som framställts av Europeiska parlamentariska församlingen — att benämningen »Europeiska ekonomiska associationen» för framtiden får ersätta benämningen »frihandelsområdet»;

Lantbruket

12. hoppas att förhandlingarna skall resultera i ett avtal, vari lantbruket behandlas såsom en självständig ekonomisk sektor, reglerad genom specialbestämmelser;

13. anser att lantbruksproblemen borde behandlas i ett särskilt dokument, som borde tillämpas parallellt med överenskommelsen för den industriella sektorn; att övergångsperioden skulle vara densamma för båda dessa sektorer, samt att övergången från det ena stadiet till det andra borde äga rum samtidigt;

14. rekommenderar att medlemsländerna gemensamt utarbetar en samordnad lantbrukspolitik, med samma målsättning som uppställs i Romfördragets artikel 39, på sådant sätt att:

(a) ifrågavarande syftemål uppnås successivt;

(b) medlemsstaterna förbinder sig att i begynnelsestadiet icke öka sina tullar eller i princip icke minska sina kvota, i syfte att garantera att handeln med lantbruksprodukter mellan associationens medlemsstater vidmakt-hålles på sin nuvarande nivå;

(c) övergången från det första till det andra stadiet förbindes med åtgärder för att öka handeln med lantbruksprodukter mellan de sjutton staterna;

(d) särskilda direktiv utfärdas för hur fördragsparternas jämförelser av resp. länders lantbrukspolitik skulle genomföras. Dessa direktiv skulle utarbetas av lämpliga organ i enlighet med en överenskommen procedur;

15. problemet rörande ursprungsbeteckningar skulle regleras på ett effektivt sätt för att hindra kringgående av reglerna och snedvridning av handel, ekonomisk verksamhet och investeringar. Dessa frågor måste undersökas sektor för sektor;

Underutvecklade områden

16. betonar vikten av att vidtaga åtgärder för finansiellt bistånd, för att påskynda den ekonomiska utvecklingen i de underutvecklade bland OEEC:s medlemsländer samt att höja nivån för dessas ekonomiska aktivitet, i syfte att göra det möjligt för dem att fullt ut delta i frihandelsområdet;

17. föreslår att de särbestämmelser som borde beviljas de mindre utvecklade länderna skulle innefatta finansiella åtgärder i syfte att skaffa nödiga medel för deras ekonomiska utveckling, om nödvändigt genom ett internationellt organ;

Icke medlemsstater

18. erinrar om sin rekommendation 160 och yrkar på att man skapar garantier för att det planerade europeiska ekonomiska systemet icke vare sig på kortare eller längre sikt på ett ogynnsamt sätt påverkar handeln med de traditionella leverantörländerna till den europeiska marknaden eller de länder som sedan gammalt är marknader för europeiska varor; och

19. rekommenderar att fördraget om en Europeisk ekonomisk association utformas så att det i framtiden blir möjligt att på lämpliga villkor därtill anknyta icke-medlemsstater och då särskilt medlemmar av det brittiska samväldet och OEEC-ländernas transoceaniska områden.

Rekommendation 187

om första rapporten från Europeiska atomenergiorganet inom OEEC till rådgivande församlingen

1. Församlingen,

A

2. som lyckönskar OEEC:s råd till den snabbhet, med vilken Europeiska atomenergiorganet tillskapats,

3. tackar OEEC:s råd för översändandet av den första rapporten från Europeiska atomenergiorganet;

4. noterar med tillfredsställelse att Euratoms kommission och OEEC:s råd har övervägt och delvis accepterat de förslag som framfördes i resolution 139 (1957) i frågan om säkerhetskontrollen och en kontrollorganisation för hälsoskyddet för arbetare inom atomanläggningar samt för befolkningen i allmänhet;

B

5. som ånyo understryker den vikt den fäster vid det europeiska atomenergisamarbetets fredliga karaktär samt nödvändigheten av att snabbt utveckla denna viktiga energikälla och drivkraft till industriell expansion;

6. som ånyo betonar sin tilltro till nyttan av gemensamma företag såsom form för samarbetet på atomenergiområdet,

7. välkomnar konventionen om bildandet av Europeiska bolaget för behandling av bestrålade atombränslen (Eurochemic), avtalet för gemensam drift av den kokande vattenreaktorn i Halden, Norge, samt erbjudandet från Storbritanniens sida att ställa olika förmåner till förfogande i Winfrith Heath för ett projekt avseende en gaskyld reaktor arbetande under hög tem-

peratur; och noterar med tillfredsställelse att förberedelsearbetena på andra projekt avseende gemensamma forskningsreaktorer nått ett framskridet stadium;

C

8. rekommenderar att Europarådets ministerkommitté och OEEC:s råd tillser att

9. (a) OEEC:s medlemsregeringar påskyndar ratificeringen av konventionen om upprättandet av ett system för säkerhetskontroll;

(b) styrelsen för Europeiska atomenergiorganet och Euratoms kommission påskyndar ingåendet av den överenskommelse som nämnes i artikel 16 av konventionen om upprättandet av ett system för säkerhetskontroll på atomenergiområdet samt överväger möjligheten att genomföra de förslag som framställts i resolution 139;

(c) nära kontakt etableras även med Internationella atomenergiorganet, i syfte att underlätta upprättandet av ett världsomfattande system för säkerhetskontroll;

10. överenskommelse så snart som möjligt träffas om gemensamma regler rörande hälsoskydd och säkerhet, i nära samförstånd med Euratoms kommission och Internationella atomenergiorganet;

11. arbetet inom ENEA på ett förslag till konvention rörande ledningens för atomanläggningar ansvar gentemot tredje man snabbt slutföres;

12. ratificeringen av konventionen om Eurochemic fullföljes;

13. möjligheterna att genom samverkan få till stånd ytterligare forskningsreaktorprojekt undersökes med Euratoms kommission, varigenom alla intresserade OEEC-länder skulle kunna delta i och dra fördel av forsknings- och utbildningsprogrammen för de kraftreaktorer som byggs gemensamt av Euratom och den amerikanska regeringen;

14. i framtida rapporter från ENEA regelbundet intages översikter över medlemsstaternas nationella atomenergiprogram mot bakgrunden av aktuella bedömningar av efterfrågan och tillgång beträffande alla energikällor inom Väst-Europa;

15. särskild uppmärksamhet ägnas åt möjligheterna att utnyttja Islands resurser i form av varma källor och åt önskvärldheten av att understödja den industriella utvecklingen i detta land;

D

16. föreslår ytterligare, att man i ett avtal mellan Europarådet och OEEC meddelar närmare föreskrifter rörande

(a) översändandet av årsrapporten om Europeiska atomenergiorganets verksamhet till rådgivande församlingen; och

(b) översändandet av de texter som antas av församlingen efter diskussion av denna rapport till OEEC:s råd för att av detta sändas vidare till organets styrelse;

17. rekommenderar slutligen att Europarådets ministerkommitté träffar överenskommelse med Euratoms kommission om upptagande av nödigt samband mellan Europarådet och Euratom.

SESSIONEN 19—22 JANUARI 1959

Rekommendation 188 om ungerska flyktingar i Österrrike som önskar bosätta sig i ett av Europarådets medlemsländer
Medlemsregeringarna skulle utan dröjsmål via För-
enta Nationernas flyktingkommissarie erbjuda ifråga-
varande flyktingar möjligheter till bosättning.

Rekommendation 189

om tredje rapporten från Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor

Församlingen,

som diskuterat den tredje rapporten från Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor;

som anser att den plan som den specielle representanten framlagt för yrkesutbildning av oskolad arbetskraft överensstämmer med församlingens tidigare rekommendationer i ämnet;

som hänvisar till att problemet är europeiskt och endast kan lösas på europeisk grundval;

som ånyo betonar sin önskan att deltaga i utarbetandet och genomförandet av det slutliga utbildningsprogrammet för yrkesutbildning av migrerande arbetare;

som hänvisar till att undersökningen rörande yrkesutbildningen av unga flyktingar och arbetslösa upptogs på begäran av den särskilda förbindelsekommittén för flykting- och överbefolkningsfrågor;

som hänvisar till att den särskilda kommittén vid sitt sjunde möte den 29 maj 1954 beslöt uppskjuta diskussionen av rapporten över denna undersökning i avvaktan på att den specielle representanten skulle framlägga en allmän plan rörande dessa frågor,

föreslår att ministerkommittén:

1. uppmanar medlemsregeringarna att fastslå att — såsom den specielle representanten uttrycker saken — »yrkesutbildningsproblemet är ett europeiskt problem, som lika mycket berör utvandrings- och överbefolkningsländerna som invandringsländerna»;

2. godkänner de målsättningar som den specielle representanten föreslagit för yrkesutbildningen;

3. konsulterar församlingen i fråga om det slutliga utarbetandet och verkställandet av den specielle representantens plan samt underställer församlingen de yttranden som må inkomma i samband med dryftandet av planen, tillsammans med ministrarnas egna kommentarer därtill;

4. omedelbart hänskjuter problemet till den särskilda förbindelsekommittén för flykting- och överbefolkningsfrågor.

Rekommendation 190 om framställningar från internationella icke statliga institutioner för erhållande av konsultativ status

»Internationella vägtransportunionen» samt »Internationella katolska kommissionen för migrationsfrågor» skulle beviljas konsultativ status i kategori B.

Rekommendation 191 om europeiska konferensen för lokala myndigheter
Ministerkommittén skulle acceptera principen om att en europeisk konferens i ämnet skulle hållas varje år.

Rekommendation 192 om förenkling av gränsformaliteter
Ministerkommittén skulle undersöka möjligheterna att bl. a. fullständigt avskaffa alla resedokument för resande mellan medlemsstaterna, samt att vidtaga vissa förenklingsåtgärder beträffande införseldokument etc. för motorfordon.

**Vissa vid rådgivande församlingens tionde ordinarie möte antagna
resolutioner**

SESSIONEN 10—17 OKTOBER 1958

Resolution 153

om läget i Sovjet-zonen i Tyskland

Församlingen,

som hänvisar till den aktuella situationen i Sovjet-zonen i Tyskland;

som hänvisar till att det tryck, som i denna zon utövas på varje område för att systematiskt förkväva de grundläggande friheterna, under de senaste månaderna har skärpts ytterligare;

som hänvisar särskilt till att alla medel begagnas för att hindra invånarna i detta område från att få kontakt med sina i Förbundsrepubliken Tyskland bosatta familjer, vilket framgår av den åttiofemprocentiga minskningen jämfört med föregående år av trafiken mellan Sovjet-zonen och det fria Tyskland under år 1958;

som hänvisar till att detta förhållande har medfört en avsevärd ökning av antalet flyktingar, vilka nu sammanlagt uppgår till tre miljoner sedan 1946,

1. uttrycker till Förbundsrepubliken Tysklands regering — såsom varande enda lagliga förespråkare för befolkningen i denna zon — sin solidaritet och sympati med alla de som lider under totalitärt förtryck;

2. erinrar de europeiska folken om det allvarliga läget i Sovjet-zonen i Tyskland;

3. understryker ånyo rätten för befolkningen i detta område att fritt få bestämma sin politiska framtid.

SESSIONEN 19—22 JANUARI 1959

Resolution 155

om Berlinproblemet

(1) Församlingen,

(2) vilken är djupt oroad av det allvarliga problem som uppkommit genom Sovjetregeringens förslag rörande Väst-Berlins framtida ställning och av att avsikten synes vara att ge dessa förslag form av ett ultimatum med tidsgräns;

(3) erinrar om att internationella avtal icke kan upphävas ensidigt, och att Sovjetregeringen förblir bunden av de förpliktelser den åtog sig i London den 12 september och 14 november 1944, i Berlin den 7 juli 1945, i New York den 4 maj 1949 och i Paris den 20 juni 1949, vilka garanterar att Väst-Berlin skall kunna skyddas av västmaktsstyrkor samt att dessa skall ha fritt tillträde dit;

(4) noterar att Väst-Berlins befolkning vid valen den 7 december 1958 klart och fritt bekräftade sin oryggliga hängivenhet för demokrati och frihet;

(5) anser att befolkningens frihet icke skulle kunna säkerställas för framtiden om Väst-Berlin bleve en isolerad stad, omgiven av sovjetiska styrkor vilka under minsta förevändning kunde marschera in på dess territorium;

(6) anser därför att västmakterna hade rätt att, till uppfyllelse av givna löften, enhälligt och bestämt förkasta de sovjetiska förslagen;

(7) och anser vidare att det är västmakternas plikt att så snart som möjligt ingå i förhandlingar med Sovjetunionen rörande det tyska problemet i dess helhet, syftande till att, samtidigt som Väst-Berlins befolknings omistliga rättigheter säkerställs, öppna vägen för en godtagbar överenskommelse, som tar hänsyn till alla berörda staters säkerhetsbehov.

Resolution 156

med svar på Europeiska parlamentariska församlingens första rapport till rådgivande församlingen

Församlingen:

1. Tackar Europeiska parlamentet för dess första rapport samt uttrycker en förhoppning att samarbetet måtte utvecklas ytterligare och särskilt då att man — förutom översändandet av Europeiska parlamentets årliga allmänna rapport och hållandet av gemensamma möten med de två församlingarna — skall, där så behövs, träffa arrangemang för nödigt samband mellan respektive utskott;

2. Noterar med särskilt intresse de långsiktiga politiska överväganden som kommer till uttryck i rapporten, med hänsyn till att dessa synpunkter utgör bakgrunden till den vägledning som parlamentet ger för arbetet inom unionerna;

3. Noterar den speciella vikt som Europeiska parlamentet fäster vid unionernas utveckling i socialt avseende och uttrycker sin övertygelse att det är särskilt viktigt under rådande ekonomiska förhållanden att sociala frågor ägnas ständig uppmärksamhet på det parlamentariska planet;

4. Ansluter sig till Europeiska parlamentets åsikt att en samordnad politik för utvecklingen av alla slag av energikällor är en absolut nödvändighet för Europas framtida ekonomiska utveckling; hoppas, i likhet med Europeiska parlamentet, att den omständigheten att man nu framgångsrikt passerat övergångsperioden för tillskapandet av den europeiska Kol- och stålunionen skall göra det lättare att infoga kol- och stålsektorerna i en Europeisk ekonomisk association; och hoppas även att Europeiska parlamentet skall yrka på att förbindelserna mellan Euratom och Europeiska atomenergioraganet utvecklas så långt som möjligt;

5. Förklarar att den finner det särskilt angeläget att de transoceana länderna och territorierna knytes allt närmare samman med unionerna och hoppas att Europeiska parlamentets nästa rapport skall innehålla så mycket exakta upplysningar i detta ämne som möjligt, särskilt i vad avser den av parlamentet uttryckta önskan att representanter för dessa länder och territorier skall delta i arbetet inom unionernas organ;

6. Ansluter sig till Europeiska parlamentets mening angående nödvändigheten av att tillse att de tre unionerna icke utvecklas enligt skilda riktlinjer, utan att de samordnar sin politik och sina institutioner till stöd för en enhetlig strävan till europeisk integration; och hoppas vidare att Europeiska parlamentet verkar för att, där så är möjligt och lämpligt, en sådan samordning av det tekniska arbetet inom unionerna skall kunna utvidgas till understöd även för arbetet inom en framtida Europeisk ekonomisk association;

7. Välkomnar de upprepade hänvisningarna i rapporten till sexstatsgruppens öppna karaktär och hoppas att Europeiska parlamentet skall ge allt det stöd som är möjligt åt de pågående ansträngningarna att få till stånd den Europeiska ekonomiska associationen.

Resolution 158

med svar på första allmänna rapporten från Europeiska ekonomiska unionens kommission

Församlingen:

1. Tackar Europeiska kommissionen för dess första allmänna rapport och uttrycker förhoppningen, att man inom en nära framtid skall nå överenskommelse om ytterligare former för samarbete mellan Europeiska ekonomiska unionen och Europarådet såsom förutses i artikel 230 i Rom-fördraget och i enlighet med församlingens förslag i rekommendation 146 och resolution 130 från oktober 1957; i all synnerhet hoppas församlingen att man, förutom att kommissionens rapport regelbundet översändes samt att gemensamma möten hålles med de två församlingarna, skall träffa arrangemang för gemensamma möten mellan berörda utskott i de två församlingarna, möten mellan unionens kommission och rådgivande församlingens utskott, utbyte av dokument i ämnen av gemensamt intresse samt en nära kontakt mellan sekretariaten;

2. Tillkännager sitt intresse för att understödja Europeiska ekonomiska unionens arbete genom sådana kontakter;

3. Noterar det förhållande i politiskt avseende som utbildat sig mellan den nya unionens exekutiva och parlamentariska organ; samt välkomnar att kommissionen stöder principen om parlamentarisk kontroll över unionens angelägenheter;

4. Noterar de olika utredningar som planeras eller igångsatts av kommissionen, samt dess strävan att få till stånd en standardisering av de enskilda ländernas ekonomiska och finansiella statistik till stöd för en effektiv ekonomisk politik i Europa, samt hoppas att nödig kontakt kommer att hållas med OEEC i dessa avseenden;

5. Noterar den vikt som Europeiska kommissionen fäster vid frågor rörande regional ekonomisk utveckling; fäster dess uppmärksamhet på den sociala och ekonomiska atlas över Europas olika delar som f. n. utarbetas på initiativ av rådgivande församlingens sociala utskott; samt hoppas att även i dessa frågor nödig kontakt skall upprätthållas med OEEC;

6. Hälsar med tillfredsställelse kommissionens förklaring, att den skall verka för att unionens medlemsstater godkänner det förslag till europeisk minimistandard och protokoll rörande social trygghet som utarbetats inom Europarådet;

7. Som tagit kännedom om den del av Europeiska kommissionens allmänna rapport som sysslar med frågan om en gemensam jordbrukspolitik; tror att om de sex ländernas jordbrukspolitik skall bli framgångsrik, måste en verklig gemensam politik för de sex staterna åstadkommas;

uttrycker sin önskan att denna politik måtte inriktas på expansion och på att främja ökad produktivitet;

förklarar sig vara överens med Europeiska kommissionen om att en sådan politik skulle göra det möjligt att gradvis minska föreliggande skillnader mellan länderna och mellan olika områden, att förbättra lantbrukets befolkningens levnadsstandard samt att så långt möjligt främja familjejordbruken och den fria företagsamheten inom lantbruket;

betonar ånyo sitt stöd för strävan att få till stånd en nödvändig association mellan gemensamma marknadens sex länder och de sjutton;

hemställer att EEC:s kommission fortsätter att verka för industrialisering i nära samband med genomförandet av en gemensam lantbrukspolitik och

delar Europeiska kommissionens önskan att livliga kontakter upprätthålles mellan ansvariga personer, såväl politiker som representanter för olika yrken;

8. Välkomnar kommissionens förklaring att man i samband med alla de åtgärder som planeras för att associera de transoceaniska länderna och territorierna med unionen skall taga hänsyn till den lokala befolkningens intressen — en princip som rådgivande församlingen allt sedan sitt första möte särskilt understrukit, och som det nu är särskilt betydelsefullt att stödja med hänsyn till vikten av hjärtliga och fruktbara förbindelser mellan folken i Europa och på andra kontinenter; samt fäster kommissionens uppmärksamhet på den rapport som utarbetats av Europarådets expertgrupp för Afrikas utveckling, samt på det fortgående arbetet på detta område inom församlingens ekonomisk utskott;

9. Tager kännedom om den närmare utformningen av samarbetet mellan kommissionen och de övriga två unionernas exekutiver, vilket samarbete är absolut nödvändigt om dubbelarbete och slöseri med specialister skall kunna undvikas;

10. Välkomnar kommissionens deklARATION om dess avsikt att försöka undvika att unionen isoleras och i stället inlemmas den mera fullständigt i världsekonomin;

11. Hoppas att denna princip kommer att bli vägledande då unionens yttre tullar skall fastställas närmare, vilket, som kommissionen betonar, är långt ifrån en automatisk operation;

12. Hoppas att de olika slag av principlösningar man kommit fram till beträffande problemet om re-export inom unionen under övergångstiden skall kunna tagas till förebild, då det gäller att lösa exakt samma problem inom ramen för en vidare Europeisk ekonomisk association;

13. Tackar kommissionen för dess ansträngningar för underlättande av en multilateral lösning av problemet att få till stånd en associering av de sex medlemsstaterna inom unionen med de övriga medlemsstaterna i OEEC, samt uttrycker sin förhoppning att dessa ansträngningar snart måtte krönas med framgång.

Resolution 159

med svar på första allmänna rapporten från Europeiska atomenergiunionens (Euratoms) kommission

Församlingen:

1. Tackar Euratoms kommission för dess första allmänna rapport och för dess beredvillighet att delta i gemensamma möten mellan rådgivande församlingen och Europeiska parlamentariska församlingen;

2. Hoppas att överenskommelse snarast skall kunna träffas om vidare utveckling av samarbetet mellan Euratom och Europarådet, såsom förutses i artikel 200 av Euratomfördraget och som församlingen föreslagit i rekommendation 146 och resolution 130 från oktober 1957; i all synnerhet hoppas församlingen att man — förutom att kommissionens rapporter regelbundet översändes samt att gemensamma möten hållas mellan de två församlingarna — skall träffa arrangemang för gemensamma möten mellan berörda utskott i de två församlingarna, möten mellan Euratoms kommission och rådgivande församlingens utskott, utbyte av dokument i ämnen av gemensamt intresse samt en nära kontakt mellan sekretariatet;

3. Välkomnar de arrangemang med andra internationella organisationer och berörda länder, som redan vidtagits eller som förberedas, såsom ett be-

vis på kommissionens avsikt att utveckla det internationella samarbetet för atomenergiens fredliga användning i stor skala;

4. Lyckönskar kommissionen till att snabbt ha fått till stånd samarbetsavtalet med Förenta Staterna;

5. Tillkännager sin önskan att framgent mera i detalj få följa utvecklingen av Euratoms förbindelser med Europeiska atomenergiorganet inom OEEC, särskilt i vad avser samordning av hälsokontroll, föreskrifter rörande säkerhetskontroll samt försäkring mot risker i samband med atomdrift;

6. Hemställer att kommissionen tillsammans med sina fördragspartners inom ENEA föranstaltar om en vittsyftande utredning av möjligheterna att associera dessa individuellt eller kollektivt med begränsade Euratom-projekt, särskilt i fråga om forskning och utbildning;

7. Tillkännager sin uppfattning att det ankommer på rådgivande församlingen att verka för att såväl Euratoms som ENEA:s syftemål skall kunna förverkligas, samt att den genom att grundligt studera och även lämna råd rörande utvecklandet av förbindelserna mellan dessa två organisationer kan bidra till en förbättrad allmän förståelse för de två atomorganisationernas problem samt skapa förtroende för dessas verksamhet.

Resolution 161

om flyktingarna från Sovjet-zonen i Tyskland

Församlingen

som hänvisar till den ständiga strömmen av flyktingar från Sovjet-zonen i Tyskland sedan krigets slut, vilken nu sammanlagt överskrider tre miljoner;

som hänvisar till att denna ström härrör ur det förtryck som utövas i denna del av Tyskland;

som närmare undersökt det läge som den fortsatta flyktingströmmen skapar i Förbundsrepubliken Tyskland och Väst-Berlin å ena sidan, samt i Sovjet-zonen å andra sidan;

som hänvisar till den politiska spänning som detta läge skapar i Europas mitt;

som erinrar om sin resolution 153, vilken enhälligt antogs den 17 oktober 1958;

1. fäster den fria världens — och särskilt då de europeiska staternas och deras regeringars — uppmärksamhet på de tragiska förhållanden under vilka befolkningen i Sovjet-zonen i Tyskland tvingas att leva;

2. försäkrar flyktingarna från denna zon, vilka är offer för ett påtvingat system av totalitärt förtryck, ävensom myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland och Väst-Berlin, om sin sympati och solidaritet;

3. ger uttryck för sin övertygelse att problemet rörande flyktingströmmen från Sovjet-zonen nära sammanhänger med frågan om en lösning av Tysklandsfrågan och därför bör vara en angelägenhet som angår hela Europa.